

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl i in./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Sprawa C-46/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Sektor mleka i przetworów mlecznych – Kwoty – Dodatkowa opłata wyrównawcza – Rozporządzenie (EWG) nr 3950/92 – Artykuł 2 – Pobór opłaty wyrównawczej przez skupującego – Dostawy przekraczające dostępną ilość referencyjną producenta – Wysokość ceny mleka – Obowiązkowe odliczanie opłaty – Zwrot nadpłaconej kwoty opłaty wyrównawczej – Rozporządzenie (WE) nr 1392/2001 – Artykuł 9 – Skupujący – Nieprzestrzeganie obowiązku dokonania dodatkowej opłaty wyrównawczej – Producenci – Brak poszanowania obowiązku miesięcznej wpłaty – Ochrona uzasadnionych oczekiwań)

(2019/C 383/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin, Sebastiano Bolzon

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Sentencja

- 1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1256/1999 z dnia 17 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że stwierdzenie niezgodności uregulowania krajowego regulującego szczegółowe zasady poboru od producentów dodatkowej opłaty wyrównawczej przez skupującego z tym przepisem nie oznacza, iż producenci podlegający temu uregulowaniu nie są już dłużnikami z tytułu tej opłaty.
- 2) Artykuł 2 ust. 4 rozporządzenia nr 3950/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1256/1999, w związku z art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1392/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 3950/92 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, iż zwrot nadpłaty dodatkowej opłaty wyrównawczej powinien przysługiwać priorytetowo producentom, którzy na podstawie przepisu prawa krajowego niezgodnego z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 3950/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1256/1999, spełnili ciężący na nich obowiązek miesięcznej wpłaty.
- 3) Zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by, w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, kwota dodatkowej opłaty wyrównawczej należnej od producentów, którzy nie spełnili przewidzianego w mającym zastosowanie uregulowaniu krajowym obowiązku dokonywania comiesięcznej wpłaty tej opłaty, została ponownie obliczona.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.